

Prima instanță: Judecătoria Orhei (sediul central), (jud. A. Romanaș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, I. Secrieru, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

23 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir”,
reprezentată de avocatul Melnic Eduard,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de G.Ț. „Zmeu Ștefan
Vladimir” împotriva G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” cu privire la încasarea
penalității și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir” și menținută
hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Orhei (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2019, G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir” s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail”, prin care a solicitat
încasarea din contul pârâtului a penalității în sumă de 27 804 lei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii înaintate partea reclamantă a indicat că, în temeiul actului
adițional nr. 1 din 13 iunie 2019, care este parte integrantă al contractului de vânzare
– cumpărare din 13 iunie 2019, o parte – G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” având
calitatea de vânzător și-a asumat obligația de a vinde, iar altă parte G.Ț. „Zmeu
Ștefan Vladimir” în calitate de cumpărător, s-a obligat să primească de la depozitul
vânzătorului producția agricolă (grâu) în valoare de 160 000 de lei. Potrivit
condițiilor contractuale, pct. 1.1 și pct. 1.2 ale actului adițional din 13 iunie 2019,
predarea producției agricole, urma să fie livrată până la 20 iulie 2019, după achitarea

acesteia în mod integral.

Totodată G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir” a relatat că, a efectuat transferul mijloacelor bănești în sumă de 160 000 lei, la 20 iunie 2019, iar G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” avea obligația de a transmite producția agricolă (grâu), conform pct. 1.2 al actului adițional din 13 iunie 2019, nu mai târziu de 20 iulie 2019, drept dovadă servind extrasul din cont. Astfel, raporturile juridice între părți, generate de condițiile contractului de vânzare-cumpărare din 13 iunie 2019, atestă o executare necorespunzătoare a obligațiunilor asumate de către G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail”.

Analiza decontărilor reciproce în perioada de referință, demonstrează că G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” a predat o parte din producția agricolă în valoare de 112 222 lei la 31 iulie 2019 (cu o întârziere de 10 zile) calculată de la 21 iulie 2019 până la 30 iulie 2019, având o restanță în sumă de 47 778 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale Seria IJ0483805 și IJ0483806 din 31 iulie 2019, restanța fiind stinsă integral prin predarea producției agricole în valoare de 64 621 lei, la 21 noiembrie 2019, astfel, pârâtul fiind în întârziere cu 112 zile (de la 01 august 2019 până la 21 noiembrie 2019), fapt confirmat prin factura fiscală Seria IJ0483846 din 21 noiembrie 2019.

În viziunea reclamantului executarea necorespunzătoare de către G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” a obligațiilor asumate în baza contractului de vânzare-cumpărare din 13 iunie 2019, servește temei pentru repararea prejudiciului cauzat, menționând că părțile contractante, în scopul evaluării anticipate a prejudiciului, potrivit pct. 6.2 au convenit asupra achitării unei penalități de întârziere de 0,4% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere.

De asemenea, ca urmare a efectuării unui calcul în legătură cu întârzierea executării obligațiunilor contractuale asumate de către G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” în perioada 21 iulie 2019 până la 30 iulie 2019, s-a format o penalitate în sumă de 6400 lei. La fel, conform calculului, penalitatea de întârziere pentru perioada 01 august 2019 până la 21 noiembrie 2019, constituie suma de 21 404 lei.

Totodată, reclamantul a declarat că în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă, în adresa pârâtului a fost expediată prin poștă, cu aviz recomandat, pretenția din 03 decembrie 2019, recepționată la 06 decembrie 2019, cu privire la propunerea de a achita, în termen de 7 zile din ziua recepționării pretenției, penalitatea de întârziere, însă aceasta a rămas fără executare.

Astfel, în instanță a solicitat examinarea cererii de chemare în judecată în ordinea generală, admiterea acesteia, încasarea de la G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” în beneficiul G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir” a clauzei penale în sumă de 27 804 lei, compensarea cheltuielilor de judecată, cu titlu de taxa de stat în sumă de 835 lei și asistență juridică în sumă de 15 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor suportate în legătură cu traducerea contractului de vânzare cumpărare nr. 1 din 13

iunie 2019, ce constituie suma de 380 lei.

Prin încheierea din 12 februarie 2020 a Judecătoriei Orhei (sediul central) a fost dispusă examinarea cererii în procedură generală contencioasă.

Prin hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Orhei (sediul central), acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

A fost încasat din contul G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir” în beneficiul G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” costul cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

Prin decizia din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel declarată de G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir” și menținută hotărârea din 28 iulie 2020 a Judecătoriei Orhei (sediul central).

Pentru a hotărî astfel instanțele au reținut în hotărârile sale că atât la momentul somării, cât și la momentul depunerii acțiunii, raportul obligațional rezultat din contractul nr.1 din 13 iunie 2019, încheiat între părțile în litigiu era încetat, iar prin efectul art. 965 al Codului civil, debitorul la caz, G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” este eliberat de plata eventualelor penalități, or în cazul stingerii obligației principale, debitorul nu este obligat să achite penalitățile stabilite de lege și nici de cele prevăzute în contract.

La fel instanțele au constatat faptul că G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” în perioada valabilității contractului de vânzare-cumpărare, a fost afectat de calamități naturale - ploaie cu grindină, care a avut loc la 02 iulie 2019, astfel potrivit Actului de constatare a pagubelor cauzate culturilor agricole de calamitățile naturale, întocmit de Comisia pentru Situații Excepționale, G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” i-a fost cauzat un prejudiciu în valoare de 347 600 de lei. Astfel, poziția pârâtului referitoare la motivul întârzierii executării obligațiilor asumate prin contractul de vânzare-cumpărare din 13 iunie 2019, încheiat între G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir” și G.Ț. „Burduja Gheorghe Mihail” a fost considerată justificată.

La 21 aprilie 2021, G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir”, reprezentată de avocatul Melnic Eduard a contestat cu recurs decizia din 04 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral în modul formulat.

În motivarea recursului au invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 04 februarie 2021, expediată părților abia la 15 aprilie 2021. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele

cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir”, reprezentată de avocatul Melnic Eduard, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir”, reprezentată de avocatul Melnic Eduard, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci

expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir”, reprezentată de avocatul Melnic Eduard.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către G.Ț. „Zmeu Ștefan Vladimir”, reprezentată de avocatul Melnic Eduard.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru